

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਸਤਾਰਾਂ

ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ: ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

Jeff Pippenger
2024-03-05

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਸ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸਨ 66 ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹ ਇਕ ਅਜੇਹੇ ਵਰਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ।

"ਅਨੰਤਕਾਲ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸਤਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਦਾ ਹੁਣ ਉੱਠਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਜੋ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥੀ ਆਰਾਮ-ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਚਿਮੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਠੋਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਭਰਾਵੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਰਗ ਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅੱਖਾਂ ਰੱਖ ਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਕੰਨ ਰੱਖ ਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ? ਕੀ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉੱਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਭੇਜੀ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸਦੀਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਟਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ, ਆਲਸੀ, ਲਾਪਰਵਾਹ, ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਨੇਹ-ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਰੋਮੀ ਫੌਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਘੇਰਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸੱਬਥ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਦ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਤ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।" Testimonies, volume 5, 464.

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਕੇਤ (ਨਿਸ਼ਾਨੀ) ਹੈ, "ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਜੋਂ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚਲੇ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਲੇਪ ਘਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲਈ।" ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ, The Great Controversy ਵਿੱਚ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ "ਨਿਸ਼ਾਨ" ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਰੂਪਤਾ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਨਿਸ਼ਾਨੀ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ "ਨਿਸ਼ਾਨੀ" ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸਨ 66 ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਉੱਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ "ਝੰਡੇ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੂਰਵ-ਰੂਪ ਹੈ।

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਇਸਦੀ ਸੰਨ 70 ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਟਾਈਟਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਦੀ ਸੰਨ 66 ਵਿੱਚ ਸੈਸਟਿਯਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਜੋ ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਟਾਈਟਸ ਦਾ ਘੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੈਸਟਿਯਸ ਦਾ ਆਰੰਭਕ ਘੇਰਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਘੇਰਾ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਘੇਰਾ ਸੀ।

“ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਭ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਸੈਨਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਓ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਉਜਾੜ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਤਦ ਜਿਹੜੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ, ਉਹ ਉਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ।’ ਲੂਕਾ 21:20, 21। ਜਦੋਂ ਸੈਸਟਿਅਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਣਉਮੀਦ ਤੌਰ ਤੇ ਘੇਰਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ, ਜਦਕਿ ਹਰ ਗੱਲ ਤੁਰੰਤ ਹਮਲੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਦਿੱਸਦੀ ਸੀ। ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕ, ਸਫਲ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਆਸ ਛੱਡ ਕੇ, ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਕਿ ਰੋਮੀ ਸੈਨਾਪਤੀ ਨੇ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਜਾਹਿਰ ਕਾਰਣ ਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲੀਆਂ। ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਇਆਲੂ ਪ੍ਰਬੰਧਕਤਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲਈ, ਜੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉੱਧਾਰਕ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮੰਨਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਐਸਾ ਸੰਯਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੋਮੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਭੱਜ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਸਕਣ। ਸੈਸਟਿਅਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਉਪਰੰਤ, ਯਹੂਦੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੀ ਫੌਜ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਦ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਵੈਰੀਆਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੋਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਘੇਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਹੂਦੀ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਮਸੀਹੀ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇ ਨਿਕਲ ਭੱਜਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ। ਬਿਨਾ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਇਕ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ—ਯਰਦਨ ਤੋਂ ਪਾਰ, ਪੇਰਿਆ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪੱਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ।” *The Great Controversy*, 30.

ਸਨ 66 ਵਿੱਚ ਸੈਸਤੀਅਸ ਦੁਆਰਾ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੇ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਨ 70 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਟਾਇਟਸ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੇ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕੋਈ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਖ਼ਰੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ “ਇੱਕ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਇਆ,” ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹੀ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ।

“ਯਹੂਦੀ ਸੈਨਾਵਾਂ, ਸੈਸਟਿਯੂਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕਤਾਰ ਉੱਤੇ ਐਸੀ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਪਈਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਰੋਮੀਆਂ ਲਈ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ। ਯਹੂਦੀ ਲਗਭਗ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹਾਨੀ ਦੇ ਬਚ ਨਿਕਲੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲੁੱਟ-ਖਸੋਟ ਸਮੇਤ ਵਿਜੈ-ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਤਥਾਪਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਫਲਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੇਵਲ ਬੁਰਾਈ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਆਈ। ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਠੀਲੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਜਗਾਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਅਭਿਸ਼ਪਤ ਨਗਰੀ ਉੱਤੇ ਅਕਥਣਯੋਗ ਵਿਪਤਾ ਲਿਆ ਦਿੱਤੀ।”

“ਜਦੋਂ ਤੀਤੁਸ ਵੱਲੋਂ ਘੇਰਾ ਮੁੜ ਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਦ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਆ ਡਿੱਗੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸਨ। ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਪਸਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘੇਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਅੰਦਰ ਲੱਖਾਂ ਯਹੂਦੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ।” *The Great Controversy*, 31.

ਸਨ 66 ਵਿੱਚ ਤੰਬੂਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਨ 70 ਵਿੱਚ ਪਸਾਹ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਹਨ। ਸਨ 66 ਤੋਂ ਸਨ 70 ਤੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੇ ਸਨ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ।

ਪਰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਪ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:2।

ਦੋਵੇਂ—ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ—ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ (ਸਾਲਾਂ) ਤੱਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਿਆ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ

ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਵਧੀ ਲਈ ਰੱਦੇਗਾ। ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਵਧੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਾਤਕ ਘਾਟ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਐਸਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੌਤ ਤੱਕ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅਜਰਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਵੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, “ਦਰਿੰਦੇ ਵਰਗਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਅਤੇ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?” ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13:3-5.

ਪਾਪਾਈ ਔਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦਾ “ਘੜੀ” ਹਨ। ਉਹ “ਘੜੀ” ਇੱਕ “ਚਿੰਨ੍ਹ” (ਝੰਡਾ) ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਝੰਡੇ ਦਾ ਉਹ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬੁਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਸ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਵੱਲ ਭੱਜਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਹੋਰ ਪਹਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਹਾੜ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਟਿੱਬਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਵਗਦੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਜਾ ਕੇ ਕਹਿਣਗੇ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ, ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀਏ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨਿਕਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ। ਯਸਾਯਾਹ 2:2, 3.

ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣਾ, ਸਨ 66 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਭੱਜ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਨ 538 ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਜਾਣ—ਦੋਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੌ ਦਿਨ ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 12:6.

ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਨਾਸ ਪਹਿਲੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਖਰੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਸਾੜੇ ਸਾਲ ਚੱਲਿਆ, ਪਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਪਹਿਲੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾੜੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਸਾੜੇ ਸਾਲ।

“ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਭਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ: ‘ਜਿਸ ਮਾਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਾਪਦੇ ਹੋ, ਉਸੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਮਾਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।’ ਮੱਤੀ 7:2।

“ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਜੋ ਵਿਪੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾਸ ਦੀ ਅਸ਼ੁਭ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਸਵਭਾਵਿਕ ਜੋਤਿ ਚਮਕੀ। ਸੂਰਜ ਅਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੱਦਲਾਂ ਉੱਤੇ ਰਥਾਂ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਰਹੇ ਯੋਧਿਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅੰਕਿਤ ਦਿਸਦੇ ਸਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਯਾਜਕ ਰਹੱਸਮਈ ਧੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਗਏ; ਧਰਤੀ ਕੰਬੀ, ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਸੂਰ ਇਹ ਪੁਕਾਰਦੇ ਸੁਣੇ ਗਏ: ‘ਆਓ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੋਂ ਚੱਲੀਏ।’ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪੂਰਬੀ ਫਾਟਕ, ਜੋ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਵੀਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਠੋਸ ਪੱਥਰ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਜੜੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਕਾਰਣ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ।—Milman, The History of the Jews, book 13.”

“ਸੱਤ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ-ਥੱਲੇ ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਪਤੀਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਦਿਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਤ, ਉਹ ਇਹ ਵਿਲਾਪ-ਗੀਤ ਉਚਾਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ: ‘ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਆਵਾਜ਼! ਪੱਛਮ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਆਵਾਜ਼! ਚਾਰਾਂ ਪਵਨਾਂ ਵੱਲੋਂ

ਇਕ ਆਵਾਜ਼! ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਆਵਾਜ਼! ਦੁਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦੂਲ੍ਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਆਵਾਜ਼! ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਆਵਾਜ਼!—Ibid. ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੋੜੇ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਨਿਕਲੀ। ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਤੇਹੀਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ: 'ਹਾਏ, ਹਾਏ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ!' 'ਹਾਏ, ਹਾਏ ਉਸ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ!' ਉਸ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਭਰੀ ਪੁਕਾਰ ਤਦ ਤੱਕ ਨਾ ਠਹਿਰੀ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।" *The Great Controversy*, 29, 30.

ਸਾਲ 70 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ" ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਵਿੱਖੀ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਾਲੀਆਂ "ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ" ਪਹਿਲੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ "ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ" (ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ) ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ "ਨਿਸ਼ਾਨ" ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਨਿਕਟ ਅੰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਨ।

538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਉਹ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਜਾੜ ਦੇ ਘਿਣੈਂਟੇਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਹੋਇਆ—ਜਦੋਂ "ਪਾਪ ਦਾ ਉਹ ਮਨੁੱਖ" "ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ," ਅਰਥਾਤ "ਨਾਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ; ਜੋ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਾਂਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਜਾੜ ਪਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਹੋਈ ਵੇਖੋ, (ਜੋ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝ ਲਵੇ।) ਮੱਤੀ 24:15.

ਜਦੋਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਉਸ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਧੋਖਿਆਂ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਡਿੱਗ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ, ਜੋ ਯਾਜਕੀ ਪਹਿਰਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਓਹਲੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕੂੜਧਰਮ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ।"

"ਲੰਮੇ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਣਿਆਂ ਨੇ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸੀਆ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੂਠ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਹਰ ਇਕ ਸੰਬੰਧ ਭੰਗ ਕਰ ਦੇਣ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਜਾਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨਿਵਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦਾਹਰਨ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹਰ ਇਕ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇ ਕੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹਿੰਗੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੇ ਏਕਤਾ ਕੇਵਲ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮੀਪਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਫਰਕ ਹੋਣ ਦਿਉ, ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਵੀ।" *The Great Controversy*, 45.

ਪਾਪਾਈ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ "ਚਿੰਨ੍ਹ" (ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ) ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਅਸਲੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ ਸੀ, "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਿਵੇਂ ਉਹ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਨ।

“ਉਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਉਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ: ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਲੇਸ਼ਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੂਰਜ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ: ਅਤੇ ਤਦ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ: ਅਤੇ ਤਦ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਲਾਂ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਆਉਦਾ ਵੇਖਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਮਹਾਨ ਧੁਨੀ ਨਾਲ ਭੇਜੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਗੇ।”

“ਮਹਾਨ ਪਾਪਾਈ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਸੂਰਜ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਾਰੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿੱਖੋ; ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਟਾਹਣੀ ਹਾਲੇ ਨਰਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੱਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗਰਮੀ ਨੇੜੇ ਹੈ: ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਜਾਣ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਹੈ।’ ਮੱਤੀ 24:32, 33, ਹਾਸ਼ੀਆ।”

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਹੋਵੇ, ਅਰਥਾਤ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਇਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ।’ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਗਮਨ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਜਾਣਗੇ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਟਲਣਗੇ।’ ਯੂਰਾਨ ਦੀ ਇੱਛਾ, 631, 632.

ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ‘ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਰੌਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ’ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਸਨ, ਤਦ “ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ” ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਦੁਹਰਾਈ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਉਹ “ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ,” ਜੋ “ਵੱਡੇ ਪਾਪਾਈ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ” ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਉਹਨਾਂ “ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ” ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ 66 ਤੋਂ 70 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਰੌਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਯੁੱਜੇ ਦਾ ਇੱਕ “ਨਿਸ਼ਾਨ” ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ “ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ” ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਲੂਕਾ ਦਾ 21ਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਅਤਿ-ਭੇਜਨ, ਮੱਤਵਾਲੇਪਨ ਅਤੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਾਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਅਚਾਨਕ ਆ ਪਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਫੰਧੇ ਵਾਂਗ ਆ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਗਿਣੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕੋ’ (ਲੂਕਾ 21:34-36)।”

“ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਥਾਪਿ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾ ਲਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਜਦ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਈ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,’ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੇਲ ਖਰੀਦਣ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਦੂਲਾ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੋਜ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਦ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਭੇਜਨ-ਸਭਾ ਦੇ ਮੰਡਪ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਇਨਕਾਰ ਮਿਲਿਆ। ਭੋਜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।’ ਉਹ ਬਾਹਰ, ਸੁੰਨੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਤ ਦੇ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।” Manuscript

Releases, volume 15, 229.